Aatteemme yhteinen sosialidemokraatline
nasti jouhot taistelumme. Valon vapauden
rintamaan. Taistelulaulut silloin sai jatka
intomielta mieliin tain. Riitta tääl ei unkaan
pää, ja sitsi laulumme helähtää

Aigan menmee alla laisteltem ja kärsimyksiä
kestäe aina meille tiedän auhaineat nuo entis aikain
työläis taverimme heilli kaunnin kiitahsen me luam
tässä laulallen lyäriän luahan nuan palvi
tekee heille kunniaan.

Taisto Honkanen:

Ajanmukainen autolaulu.

Sävel:(Rosvo-Roope tai Isoisän olkihattu.)

Ei kukaan tästä laulustamme saa nyt suuttua,
kun auto, jolla ajamme, voi tielle juuttua.
Jos vaunulasti muttereita jäljellemme jää,
niin ymmärtäkää ystävät - on auto-uutuus tää.

Tää uusi kahdentoista hengen loisto-kärry on,
ja vuosimalleistamme tää on kaikkein verraton.
Saa neljä olla kyydissä ja neljä työntää saa,
ja neljä kerää muttereita, jotka putoaa...

On tässä uudet työntökahvat, krominiklatut,
ja vuoksi keveyden on moottorikin poistunut.
Mutt' vetää kuitenkaan ei tätä koslaa silti saa,
- se vaarassa on venyä, tai vallan katkeaa.

Nyt tämän maahantuontiin ovat panneet esteen sen:
Ei tuoda saa, kun vitseissä se voittaa Kekkosen.
Mutt' yhteistä tää rukki mieleen Lutherista toi,
kun kuultiin: Tässä seison, enkä muuta enää voi.

Mutt' uteliaisuudessasi jos vain kyselet:
- Tuo kärry mistä saanut on nuo nimikirjaimet?
- Se merkitsee siis: " Ilman fascistien apua " .
Siis: - Tule mukaan, varovasti vaunuun kapua.

(Puhetta:)

Hei pojat. Sylkeä kouriin ja kahvoihin kiinni. Ei tämä matka sillä joudu, että lauletaan ja kehutaan. Tätä pitää työntää...

(Laulaen:)

On tämä ostaa halpa, kevyt päästä työntämään,
Ja ovet siinä avautuvat aivan itsestään.
Ja Autoklubin jäsenyyden tällä myöskin saa -
mutt' varminta on silloin kyllä käyttää " ratikkaa " .

==========

Atventisti, Akronohvien tuutulaulu.

Sävel: Hallitus on vankka,

Lehmän kantturoita, syömäpalkkioita, apulandamiljarteja mittaamattomiin
Kaikkea me niitä jaamme, jos vain teiltä äänet saamme
Atventistit Akronohvit nimi muistakaa.

Ja jos panee halla. taikka taivas alla
kourallinen korsia on jäänyt vettymään.
Juoksee korvaukset niistä.... sitä kun ei kukaan kiistä
jos vain äänet Atventistit Akronohvit saa.

Voille lisää hintaa, samoin possun pintaan
sekä siihen ruikkuhännän nännin neteeseen...
Siinähän on ohjelmamme, rusthollarien kylpyamme
kun ei kultakolikoista vielä täysi lie.

Jos tääon Jussi suuttuu,km auto vielä puuttuu
niin eihän se nyt ihmeellistä suinkaan olla vois.
Auto joka Jussin alle, akal le ja mukulalle
mikä muuten maitopurnut mäjereihin vie.

Akronohvikunta muuten ei saa unta
ellei tämä tuutulaulu korvissamme soi

Vaikka kulkee espiksellä, aina tällä sävelellä
Atventistit, Akronohvit mieisut vaikuoi.

//////////////////////

Reippaat meripojat.

Meripojat reippahina kulkevat, satamissa tytöt syliin sulkevat.
jokahinen satama on määränpää ja joka paikkaan oma heili jää.
Niitä muistelen aina illoin yö kun ulapan saavuttaa.
kaipuu raastavi rintaa silloin, aallot mieltä vain lohduttaa.
Mut merimiesten surra ei auta meri meitä viihtää.
Hei hetkon vainen rakkauskin vertammekin viihtää.
Kaipuu pois ja kulkekaamme aina missä milloin,
hei meri meidän onnelamme aamuin päivin ja illoin.

Kaikkialla missä vainen merta on, liikehtiipi tämä joukko pelvoton.
Mexikossa intiassa kiinassa me olleet oomme naisten piinassa.
Havajissa ja afriikassa tummat impyet vuottavat.
Argentiinassa Japanissa tyttöset valaamme luottavat.
Mut merimiesten surra ei auta j.n.e.

Myrskyn tullen raakapuilla hei hiiju vei,
me heilumme ja keinumme ja pelkoa ei.
On raskasta ja rasittavaa silloin meidän työ
kun hirmumyrsky purjeisiimme lyö.
Silloin muistuvat sataman immet, mieleen mastossa raatavain.
muistuu mielehen valat ja lemmet lisäten mieihin tuskaa vain.
Mut merimiesten surra ei auta j.n.e.

//////////////

EI SOSIALISTINEN LAULU

sanat: Kasper Hana

Laulaen: Laulakaa oi veljet laulakaa
oi veljet laulakaa, oi veljet laulakaa.

Puhuen: . Paksut nikkamme limassa
- olemme taakkaa kantaneet.
- Sen jätti meille
- vasemmistoenemmistöinen
- Eduskunta

Laulaen: Laulakaa , oi veljet laulakaa .... jne

Puhuen: - Kirottu oppositio!
- Kampaaton.
- Maho
- Pietimys
- Se ei laulujamme laulujamme .....

Laulaen: Laulakaa, oi veljet laulakaa ..... jne.

Puhuen: - Juuri me . rakensimme maata.
. hintoja, maksuja ja veroja korottamatta.
- Ainakin lupasimme.
- Sosialistit löivät hanttiin.
- Eläköön maatalous -
- tulolaki

Laulaen: Laulakaa, oi veljet laulakaa ..... jne.

Puhuen: - Halusimme yhteistyötä sosialistien kanssa.
- Mutta Simonen ei ole enää sosialisti.
- Onkohan koskaan ollutkaan ?
- "Sananvapauden nimessä':
- Turpa kiinni.

Laulaen: Laulakaa, oi veljet laulakaa..... jne.

Puhuen: - Totisesti näin sanomme teille:
- Haluamme keskittää hajan.
- Hujan hajan me keskitämme.
- Maamme mustimmat affenet ----------
- kahella ähävällä ---------
- on Bihtiputaan Elämäjärvellä.

- Sinne pääkaupu ngin rakennamme.

Laulaen: Laulakaa, oi veljet laulakaa ..... jne.

Puhuen: - Käyvätpä ahvenet totisesti ahnaiksi !
- Näkevät Suuren kalastajan uuden vieheen.
- Vanha oli tulla hilkulla hylätyksi.
- Sananvapauden nimessä -----
- Turpa kiinni !

Laulaen: Laulakaa, oi veljet laulakaa ..... jne.

Puhuen: - Me olemme maan suola.
- katujen asfaltti
- ajatusten alku - ja loppu.
- Seisomme omalla maallamme.
- luotamme korkeintaan -
- vieraaseen apuun.
- Ojassa olkoonkin oma lehmä.

Laulaen: Laulakaa, oi veljet laulakaa .... jne.

Puhuen: - Vaikka häviämmekin sosialisteille,
- älköön yrittänyttä laitettako!
- kaikkemme yritimme.
- jopa yli muidenkin varojen .....
Rahvaskin sen jo huomaa !
Mutta häviämme kunnialla .....
- koko näyttämöltä,
Rennosti otammekin !

Laulaen: laulakaa, oi veljet laulakaa .... jne. (laulaen katsomon taakse)

Tässä laulussa puhetekstissä kukin rivi on tarkoitettu yhden henkilön sanottavaksi . Se vaatii enemmän harjoitusta mutta tuntuu varmasti mukavammalta. Koko esitystä pitää tietysti sävyttää ylikiihkeä esitystapa.

Hönttilän Olympialaiset

(Sävel Viipurin Vihtori)

Olympiakuumetta ei olla vailla
edes siellä kaukkana Hönttilän mailla,
siksipä palokunta pystyhyn pisti
Hönttilän kisat pakiparaas taan.
Kentäksi laittivat Kirppulan pellon,
Rieti toi lainaksi vekkarikellon.
Hommia riitti niin hemmetisti,
jotta ne kisat sai rullaamaan.

Stadionipaikalle ryntäsi kansaa,
kymmenen iikkaa innoissansa.
Rieti sano Jussille:" Kas, kun et halkee,
kun noin rintaansi röyhistää".
Lukkarin tuvast nousi liekit ja sauhu,
palokunta k atseli mielessä kauhu.
Jussi vain sano:" Se on olympiavalkee .
nyt pojat aika on rynnistää".

Rietipä kuulan työnnössä voitti,
vaikkakin kärryjä huonoiksi moitti.
Niillä hän sentään kuulaa työnsi,
toisten jäädessä vuorostaan.
Ampias tuikkasi Eetua pyppyyn,
siitä hän innostui korkeushyppyyn.
Kansa jo silloin suosion myönsi
päästä en karjunnan kuorostaan.

Röhkölän sonni oli sellais ta mieltä,
juoksu ei vain saa puuttua sieltä,
ryntäsi s akkiin ja julma s ti mylvi
uljaalla sankaribassollaan.
Kaikille tuli heti vimma ttu hoppu.
Massajuoksu oli olympia n loppu
Muuta mat ma tkalle vaa tteensa kylvi
ja sotkivat tiuhasti tassull aan.

HÖNTTILÄN VPK:N RIITA

(Sävel Ker enski)

Nousi Hönttilässä
oppositio.
Juss in v alta täss ä
v armaan riitti jo.
Silloin alkoi hajaannus,
VPK:ss a taantumus,
palohar joituksetkin
unhoon jätettiin.

Juss i pöytään jätti
johtonuijansa.
Toisia hän sätti
kera muijansa.
Rieti ämpärinsä vei,
Eetu sanoi: Terve hei
Tallin vintin uumenin
letkut haudat tiin.

Silloin kohtas juuri
näky kauhea:
Kirppulassa suuri
nokivalkea.
Riita heti unohtuu
VPK taas kokoontuu.
Tulta täytyy torjua,
ei saa horjua.

Letkut alas tuokaa,
heti kiirees ti.
Riitasanat suokaa
mulle anteeksi.
Kunta alkaa toimia,
vaikkei enää voimia
nokipalo vaadikaan,
kun pääsi sammumaan.

Seuraavassa laulussa käsitellään maalaisliitto - kepun "voista jäätelöä" - huijausta. Laulun esittämismiljöö voisi olla vaikkapa pontikkatehdas tyylinen. Hommaa tehdään ikäänkuin salaa.
Kas näin:

JOIKU JÄNNÄSTÄ JÄÄTELÖMYLLYSTÄ

Sanat: Kasper Hana lauluosat melodialla: "Hoijaa ja hiukan vielä .."

Laulua: Drittelit pois ja torvet piiloon.
drittelit pois ja torvet piiloon,
drittelit pois ja torvet piiloon!
Kukaan ei nähdä saa.

Puhetta: Voi on aina voita'.
Ja kerma on aina kermaa
Jätski on aina jätskiä'.
Raha on aina rahaa !
Emulsiomylly esiin !

Laulua: Mitähän lie kirstussa tässä?
Mitähän lie kirstussa tässä?
Mitähän lie kirstussa tässä?
Heti sen nähdä saa.

Puhetta: No Voitahan tässäkin !
Voi on aina voita!
Voi, voi !
Siinähän on kirjekin
joo Mäkelän isännältä:
"Tässä on nyt viisi kiloa entisen neljän asemasta
kun ryhdyimme eukon kanssa käyttämään Ruokkijan
Hankku-Maikkia."
P.S. Voin seassa olevat tupakan natsat saatte käyttää
mainokseen.
Kepuliterveisin: Mäkelän isäntä
Pojat, tukimiehet mäski myllyyn
siinä on maaseudun tulevaisuus.

Laulua: Hei juu ja yhtä aikaa
hei juu ja yhtä aikaa
hei juu ja yhtä aikaa
Kukaan ei nähdä saa.

Puhetta: Painakaahan vempulaa !
Sitä veronkiertovempulaa
Paljonko kierretään ?
3:een sataan 50:een milliin.

3:een sataan 50:een milliin.
Vanhaa vai nykymilj....
Kierrä, älä kysy.

Laulua: hei juu ja kerran vielä
hei juu ja kerran vielä
hei juu ja kerran vielä
Kukaan ei nähdä saa.

Puhetta: Halvatun kermatorvi, menipä tukkoon'.
Mistä kohdasta?
Keskustan kohdasta.
No - joko taas?
Voi helvetti
Herahtipas vettä väliin.
voiiii ----- emulsioni !
Laulakaamme !

Laulua: Drittelit pois ja torvet piiloon.
Drittelit pois ja torvet piiloon
Drittelit pois ja torvet piiloon
Kukaan ei nähdä saa.

Puhetta: Mitä on mennytkään meidän kermatorveen?
Sosialismin suoloja!
Tässä sitä ollaan.
Haluaisimmepa olla muualla -
Tamminiemen saunassa
suloisen suopeassa löylyssä
Kepulit paljaina
Odottaen nimityksiä
Toivokaamme vielä.

Laulua: Mitähän lie kirjeessä tässä
mitähän lie kirjeessä tässä
mitähän lie kirjeessä tässä ?
Kaikki sen kuulla saa.

Puhetta: Vihdoinkin meidät on nimitetty
Eläköön suuri nimittäjä
Kansa on meidät nimittänyt:
- jäätelöjääriksi! ---
Jäätelöjääriksi ?
ja kermatorveloiksi !
Kermatorveloiksi ? -----

Laulua: Silmistä pois ja kepulit piiloon
silmistä pois ja kepulit piiloon
silmistä pois ja kepulit piiloon

kukaan ei nähdä saa (poistuvat häpeillen)

Juhlan päätteeksi

"Riimitelliyt" Olli Korhonen (Sävel marssista "Ankkurit ylös")

On taasen päättynyt iltamme tää
sen muistoihin sekä säveliin
me päätämme,siis näkemiin.
Pian enkä me uudestaan
taas tavataan.
Siis siihen saakka
nyt iltahetki , pieni tää
se muistoinimme jää.

++++++++++

Juhlaan kutsu.

" Riimitelliyt"O.K.

Sävel: Työn Huivi

Yhteen käymme me näin
sävel kun tuttu tää tervehtäin
juhlaamme kutsuu ja taas helkähtäin
soikoon,soikoon se näin

Siis tervetulleeksi vaan
kaikki nyt kaikki toivotetaan
Jatkoa seuraa jos jaksatte vaan
hetkisen odottaa.

++++++++++++

LAULU KAUPPALASTA.

I

Istukaa kuulemaan,kauppalasta lauletaan
tää paikka on niin verraton ja elo tääl on huoleton
hei Nappamäki,Riihivuoro,Sörkänmäki,Mutapohja
Aseman seutu kaikki muu,laulu tää kiertää
kauppalaa.

2

Tästähän se laulu niin mukavasti lähtee,
kaikki eivät tiedä mitä nappamäki kätkee,
Hah hah haa sieltähän saa Keski-Suomen parasta makkaraa.

3

Ennen oli Riihivuores lemmen paikat oivat,lavalla kun
siellä karkeloivat:nyt lätkettä vaan kun siellä taap-
lataan ja lankut sekä laudat siellä sahataan.

4

Alla Mutapohjan taivahan Polsanjoen nähdä sain,
kuuhut virran pintaa hopeoi,tuota katselen mä ain,
Propsia montaa lukematontaa soluu hiljaa alas päin,
nyt teollisuuden sinne tuonut on Laatutarve verraton.

5

Asemalle vaan mä läksin kulkemaan, paljon sillä reis-
sulla nähdä sain, Hotelli, Autot, Veturit siellä ompi
pankit sekä vekselit.

6

Ennen tehtiin Sörkänmäellä tiiliä ja lautoi, sieltä
saatiin pahvia ja myllyt siellä jauhoi, Hip hei hei
kähäkästi hei kun sörkän mummut pussipuinaa pahvi
tehtaan vei.

7

Hiljalleen on kierrelty ja sörkänmäellä ollaan
jäälle pojat astumme ja reissulta nyt tullaan,Hip hei
jää kesti taikka ei niin kisällit ne huolia tunne ei.

Jaa ken kerran kauppala on tullut lumoon
ei siitä konsaan eroon päästä voi,
ja vaikka pankit virmat kaikki menis kumoon
niin uudet nousee elon sänel soi,
Siks kauppalassa ihanaa ompi asustaa, siel elon
tiellä harhaajaa onni odottaa,jos odottaaaaaaaa.

Suolahden Työn Nuoret.

Sanat. Matti Aho.

Laulu Trevehdys. Säv: Bööm Polkk.

Täällä taasen
kohtaamme siis jälleen nyt
kuulla saa sen
ken tänne on ehtinyt.
Yhdistää meit,
tää sävel min kuulemme
Ehkä myöskin tuttu teille
koska taas tään uusimme.

Saatte kuulla,
ohjelmaa taas nuortenkin
turhaan luulla
ettei se ois tottakin.
Silti meillä
tarkoitus on selvä vaan.
Että teillä jokaisella
tulis hauskaa olemaan.

LOPPUUN Nyt kiitos teille
päätteeksi näin soikohon
Mi riemu meille
Ohjelma nyt ohi on
Kotiin retki
kaikilla edessä lie
On jälleen meillä hauska hetki
kunhan yhteen tiemme vie. Tää toppa noikan tie

Lauletaan: Selvästi ja reippaasti.

Laulu Tytöille.Ei kaille.

Kun poika tytön kohtaapi,he alkaa helssaamaan,
sitä käydään leffassa ja joropaikoissa,
siell lanteitansa keikutellen aikaa tapetaan,
vaikk' kotona ei olisi nyt leivän palaakaan.
Kynsiviilat maalit rasiat,
ne täytyy olla mukana,
kauneus täytyy olla kestävää,
vaikk pesua ei se siedäkkään.

Ei tyttöselle passaa mennä sillcin puhumaan,
kun hän hommissa on ja ngalaa naamaansa,
vaan pitää silloin peiliä ja jauhorasiaa,
ei ryökkinällle puhua saa muuta asiaa.
Talvelakin hän syödä nopastaa ,
mansikoita puikon päästä vaan,
suukko punaisekai siitä jää,
poikia tää varmaan miellyttää.

Mut kyllä moni tyttölapsi erähtyä voi,
kun laulu tämä soi ja kevynnystä toi,
kun monellakin palkka pieni ajatuksen soi,
ett varmaankin on poikalapset luotu pihvaamaan.

Tässä kyllä on meitä poikia,
jotka ei pidä teille rasiaa,
emme tykkää maalinaamoista
vaan tyttöristä oikein reiluista.

Siis, tyttökullat käykää vähän tuolla vessassa,
on siellä saipuaa saat ensi apua,
ja silmin kirkkain reippaahasti joukkohomme käy,
ei maalia syn naamassasi silloin enään näy.

Tuolla saat sinä hyvää oppisa.
ei tarvita kemikali roppia.
Paikkasi täytä riveissä käy rinnallemme toimimaan.

Rolli Veikot.

Säv: Jolli Däb. Sanat: Matti Aho

Keiltä ja muualta.

I

Tämä laulu on, Rallivaikoista
jotka Suolahdesta lähtenoot on
Mäistä reippaista ilojen tuojista
ja ne tässä nyt seuraamme on.
On tarkoitus teitä nyt kauskutten
surut haihduttaa, ei laihduttaa.
Sitte pojat käymme
parastamme koittamaan,
siks aloitamme laulamaan.
Kun nämä pojat laulelee
ja soittoniekat soittaa.
Niin huolet jäävät unholaan
taas ralli kajahtaa.
" Hei vaan " Pois surut jää
me teidän iloksenne saamme
tällä hetken viihdyttää.
" Hei vaan, hei vaan,
Ja teidän pienet surut kaunis karkoittaa, hei vaan

II

Nyt on laulettu meistä
ralli veikoista
meillä laulu ei kortilla.
Jos laulajaimme
kaunojen kotiseista
millä oikean me sortilla.
Oli Suomessa suuret
vanli tehtävä mie
Ne eräille vain omien tuo
Kai ruotolisen leivän jälleen
parhaan mies
joka uikoreitsi
perheen työs.
On samovaaris Lähn Imeen
saikka lähemin sinn
ja lähmen kulta kutri tuo
Hän suukon kaunen suo
" Jaa jaa Sais kerran vaan
Hän Presidottinä
nyt lähn maasta
lähteen matkusten
jaa jaa Ois kurnaavan
Sais silloin kaikki
Suomen työt unhoittaa, Pois vaan

III

Rakettoja suuret me rakentaa
me avaruutta valloittaa
Kohta maapurin pojat
kuuhun kilkuttaa
suurta vetka laitostaan
kuuta millä siellä
tuotteita ostoraan
jos tarjotaan millä maksetaan
Setä Samuli hei ampuu sinne

setolit sekä pankin että pankkirit
Ja tarkalleen kuin kiikkelle
Ohjukset me kulkee
ne raaka aineet viepi me
pois tuotteen maahan tuo.
Voi taru tää kun ymärtää
käy korvaan koskemaan, ja tässä
kohta sekoo meiltä pää, ei jaa jää
nyt maksettaan paras tippakauppaan
tässä kiitetään, hei vaan.

Merimiehen hyvästi jättö. Säv:

Hyvästi sanon minä armaalleni,
ja niistän nokkani,
siksi kai mua suuteli tuo armas liikkani.
tää laiva minut johdattaa saalmaan sveraan.
sillä eihän tätä poikaa luotu maatamuokkaamaan.
Heiku hei ja hellurei se miehen sisun vei,
Hip heijaa tää poika seilaa ja laivan Ranskaan johdattaa
hip heijaa siel mänta heilaa nyt tätä poikaa odottaa.

Siel ensi lemmeni joutui pian unhoituksihin ,
kun minä jouduin Ranskattaren hurjaan kerkeloon
siel ensi lemmeni totesin minä suutelolla vain
mut loppuyöstä viisi frangia hälle mä maksaa sain.
Heiki hei ja hellurei se miehen sisun vei
Hip heijaa tää poika seilaa ja laivan Kiinaan johdattaa
hip heijaa siel kiero heila nyt tätä poikaa odottaa.

Kiinan immet ihanat no minun kateeli
kuin sonni uutta konttia ja ehkä arveli
mä olen heidän jumalansa herra kuka tiesi
ja kuusta astia vaaaaankin ämpi tämä nies
Heiku hei ja hellurei se miehen sisun vei
Hip heijaa tää poika seilaa ja laivan Aftikaan johdattaa
hip heijaa siel musta heila nyt tätä poikaa odottaa.

Afrikaan tutustuin minä ihpeen ihannan
hän musta oli muoltaan eikä vaatteita ollenkaa
hänen huulensa oli kuin tallukka ja valko hampahet
silimät niikuin kissalla niin kuuiin burmaavat
Heiki ja hellurei se miehen sisun vei
Hip heijaa tää poika seilaa ja laivan Malajiin johdattaa
hip heijaa siel sata heilaa nyt tätä poikaa odottaa.

Malajin immen rakkaus [redacted],se on kaikista tukisin
hän heti minut nähdessään joutui lemmen huumeisiin
hän sanoi, että sinusta pidän ja syön sinut paikalla
saan pitkästä aikaa herkutella ihmislihalla.
Heiku hei ja hellurei se miehen sisun vei
Hip heijaa tää poika seilaa ja laivan sucmeen johdattaa
hip heijaa siel oma heila nyt tätä poikaa odottaa.

Ovelle ensilemmittyni minä hiljaa kolokutin
sä porttis oves avja näin hälle mä ruikutin
mut mainisis kans tattarin mä hänet tapasin
ja pirtillisen pieniä siinä oisko kylliksi
Heiku hei ja hellurei se miehen sisun vei,
Hip heijaa tää poika seilaa ja laivan maailmalle johdattaa
hip heijaa ei yksikään heila voi uskollisena odottaa.

Nainen ennen ja nyt.-

(säv: Honolulu)

I

Ennen kivikauden kansa
teki töitä lulissansa-
eläinten taljat oli verhonaan.
Mutta niin on nykyisinkin:
rikas päälleen pukee minkin-
köyhempi käyttää kaninnahkaa vaan.
Kallis on nainen,
mutta aina samanlainen.
Vain aika muuttuu,mut nainen ei.
Menee miehen mielenmaltti,
kun on kyynel naisen valtti.
Sen naisen tahdon perille vie.

II

Kivikausi keksi nuijan
taltuttamiseksi muijan,
sillä päähän lyötiin rauha saapui taas
Nykyaika uutta keksi:
nuija muuttui kaulimeksi,
mutta kenen käyttöön-no,arvatkaas.
Jos myöhään yöhön
mies on jäänyt ylityöhön
ja kieli tullessa sammaltaa,
niin on käytössä taas nuija,
sitä heiluttaa nyt muija.
Hän puista päätä puulla kolkuttaa.

III

Kivikauden rakkautta
voisi selostella mutta
se raakaa lienee-no,tuosta viis.
Mies vaan väijyi sekä varttui,
sitten hiuksiin kiinni tarttui
ja laahas naisen luolanloukkoon siis.
Nyt puikkelehtii
miehet karkuun senkun ehtii,
kun nainen saapuu välke katseessaan.
Mutta minkäs sille mahtaa,
nainen uhriansa jahtaa,
niin kauan kunnes
saa sen pappilaan.
(joku sanoo:" Mutta ei Kihniön pappilaan")

IV

Kautta aikain silti nainen
vain on yhtä kiehtovainen.
Hän konstit taitaa ja ne käyttää ties
kaari kauniin punahuulen -
kuiske niikuin ääni tuulen -
ja ilman muuta taas on myyty mies.
Pois häipyy aika,
vaan ei häivy naisen taika -
tää vanha juttu myös uusi on.
Vaikka joskus hetki koittaa,
jolloin kaulin soolon soittaa.
Niin määräämä on se kohtalon.

Olin Neptunuslaivalla jungmannina,
hoijallorii, hoi tuijalloraa,
ja prepsill´ oli laivamme lastattuna,
hoijallorii, hurraa!
Kun kapmaahan rantahan savuttiin,
niin kaunoimman tyttösen hot´kohtasin
hoijallorii, hoi tuijalloraa,
Hoijallorii, hurraa!

Silmistä se rakkaus syttyä voi,
hoijallorii, hoi tuijalloraa,
niin viikon tää poika siell´ toimi ja joi,
hoijallorii, hurraa!
Mutt´ tyhjäks´ kun saivat he kukkaroni,
niin kadulta löysin mä hot´ itseni,
hoijallorii jne.

Mutt´ silloin mä suutuin ja pää selveni,
hoijallorii, hoi tuijalloraa,
ja sisään lons´ ovi mun potkustani
hoijallorii, hurraa!
Hoi, anteeksi suokaa, jos häiritsen teit´,
mutt´ viimeisen valssin nä tanssin "oo kei"!
Hoijallorii jne.

Niin kakskymment´ miestä mun päälleni lens´
hoijallorii, hoi tuijalloraa,
siihen kiinni mä tartuin, jok´ hyökkäsi ens´
hoijallorii, hurraa!
Ja, sillä ne toiset niin löylyä sai,
ett´ järkeä vailla ovat vieläkin kai.
Hoijallorii jne.

Kun työ oli tohty mä hain piippuni,
hoijallorii, hoi tuijalloraa,
ja poltellen läksin taas laivalleni
hoijallorii, hurraa!
Ja valssia tuollaistá mull on joka maass´,
siks´ aamulla laulelin nerollä taas.
Hoijallorii, hoi tuijalloraa
hoijallorii, hurraa!

:,: Servin Maijan mökki se saiseo korkealla mäellä:,:
herrat sinno ajaa hevosella,
herrat sinno ajaa hevosella,
herrat sinno ajaa hevosella,
mutta jätkät saavat kävellä ja
jätkät saavat kävellä.

O i k e u d e n V o i t t o .

2o-Vuotiaalle Luolahden Sos.dem. Nuoriso-osastolle omistanut

O.K.

Sävel." Mustalaisleirissä" marssi.

Tervetulleeks toverit nyt Teidät laulumme,
tään juhlaan suuren kunniaksi laulun laulamme.
Työläisvainot,työläismiehet ryndistäytyäkää,
kun laulullaan nää kisällimme torvehtää.
On laulu raatajille tämä raskaan työn,
he yhteisvoimin poistaneet on sorron yön
ja aikaan parempahan luottaen
on tasoitettu tietä nuorien.

Käy rinnan vanhat nuoret
luomaan aikaa uutta aina valoisampaa
siksipä nyt nuoret kutsu Teille soi,
usko oikeuteen kerran koittaa voi.

On juhla tämä työläiskansa siksipä nyt vaan,
on veljeistä ja työstä tällä nähdään,puhutaan.
On kulkemamme taival pitkä työntäyteinen,
siit'työstä kaikki toverit nyt kiitämme.
Miten paljon onkaan usko aatteeseen,
sen puolest' taistellaan,sen puolesta kasdutaan.
Ei voitonkruunua siit'kukaan saa,
mutt'aina uskotaan ja toivotaan.

Käy rinnan vanhat nuoret
luomaan aikaa uutta aina valoisampaa
siksipä nyt nuoret kutsu Teille soi,
usko oikeuteen kerran koittaa voi.

On kuka tää
ken ymmärtää
Miin monelta nyt kiinä
myllä käsnä
Sekoo latva pää

On Mervo tää
jok heikko pää
Kai paras tohtorille kiltoin
myönnistää.

Mut meitä vaan
tää naurattaa
Miin Suora suunta ompi
meillä Sekä Selvä mää-
rän pää.
Käy rintamaan
Kun marssitaan
Miin Silloin Työ Kuorten
laulu kajahtaa.
Ain vaan

Lauluhupailu TRI-kerhojen ohjelmistoa 1953.

POHJAN NEIDON KOSINTA

Kirj. Ainikki Kivi.

POHJAN NEITO istuu tikkaitten päässä ja kehrää kultalankaa. Puvut kansallispuvut tai kalevalapuvut.

POHJANNEITO:(Sävel:Aurinko laski mettän taa kuin kananmuna veteen)
Ikävä tässä, ikävä tässä, ikävä yksin on olla.
Missä viipyy se Ilmarinenkin mammansa kartanolla?

VÄINÄMÖINEN(saapuu kantele kädessä):(Sävel:Villiruusu)
Täss´ saavun urho ylväs, mä Väinämöinen, juu,
sä miehen tukipylväs, ah kohta tänne tuu.
Sun Väinämöinen kohta nai, ei lempee suurempata kai
oo täällä koskaan nähty kuin Väinämöisen, vai.

POHJANNEITO:(Sävel:Rullaati)
Lempesi on kuin hyppivä lauta,
milloin se ylhäällä, alhaalla on,
ei, hyvä Väinö, ei lempi nyt auta,
olethan vanha ja raakkaamaton.
(Yhdessä Väinämöisen kanssa):
Rullaati ,rullaati, rullaati, rullaa,
--- --- ---
vanha, joo vanha ja raakkaamaton.

ILMARINEN tulee moukari kädessä.

VÄINÄMÖINEN (mustasukkaisena):(Sävel:Tuoll´ on mun kultani)
Ällös sä Ilmarille neitonen nuori
kauniita polkkatukkas kiharoita suori.
Oi, oma kultani, voi pieni lintuni,
tule Väinölle, tule Väinölle.

LOUHI(tulee kiivaasti):
Mikä melu, mikä melu, paarlevuu,
täällä onpi, täällä onpi paarlevuu?
Ilmari kattoo olkansa takkaa
nuoria tuossa ja Pohjolanakkaa.
Inkke, pinkke paarlevuu.

ILMARINEN:(Sävel:Äl´ armas Annani vaalene)
Äl´armas Louhi nyt raivostu
ja turhista meille pauhaa.
On rakkaus syömeni ahjossa,
ei löydä se koskaan rauhaa.
Ja säihkyvän lempeni kipunan
on saanut neitonen Pohjolan.

VÄINÄMÖINEN:(Sävel:Ukko Nooa)
Ilmarinen, Ilmarinen, ettes häpeä,
koetat mua, koetat mua syrjään sysätä

Näin on tämä lasku, mies oot tyhjätasku
milläs, poika, muodin mukaan rouvas puetat?

ILMARINEN ja POHJANNEITO:(Sävel:Linjaalirattaat)
Eipä ne suuret rikkaudet konkurssista estä ja estä,
eikä se tytön rakkauskaan vanhan kanssa kestä.

POHJANNEITO:(Sävel:Lammenlaine)
Äiti kulta, oi äiti kulta,
Ilmarille mun mennä suo.
Väinön kullat on pelkkä multa,
polta ei Ilmari, eikä juo.

LOUHI:(Sävel:Päivän lasten marssi)
Tyhmä tyttö, rahaa tarvitaan
joka vuosi summittain.
Verot nousee, voikin kallistuu,
edellensä aina vain.
Kun sä sateenkaaren päällä istut sateisella säällä,
kurjaks' käypi siellä puku, katoo pisteittesi luku.
Eivät turkispelleriinit sinulla oosilloin fiinit.

VÄINÄMÖINEN:(Sävel:Asfalttikukka)
Tuoksut tuulien, hymy huulien,
miehen mielen jo hurmata voi.

ILMARINEN:(Sävel:Iloinen leski)
Ollaan niinkuin pääskyset, pesä laaditaan.

Tätä voi hauskasti jatkaa ja kerrata vuorolaulun sävelmän mukaan.

POHJANNEITO:
Minä oon kaunehin nainen päällä maan.(Monta kertaa)

LOUHI:(ylpeästi)
Pojat, kansan urhokkaan, nyt turhaan Pohjan perukoilta
tyttöä vaimoksensa pyysi.
Viell' on Louhi voimissaan,
voi kosijat hän karkoitella porteiltaan.

VÄINÄMÖINEN ja ILMARINEN (molemmilla valtava kultasormus):
(Sävel:Raatikkoon)
Tyttäres, tyttäres, Louhi meille anna..,
Sormus, sormus kätehensä tää,
ettei neito, ettei neito vanhakspiiaks jää.

LOUHI:(Sävel:Aseman kello löi kolme kertaa)
Tyttöni sille mä rouvaksi annan,
ken Sammon voi meitille tuoda,
jotta se saattaisi Pohjolan mailla uusia kultia luoda.

ILMARINEN:(Sävel:Melperi lähtee sotaan)
Kyllä Ilmari lähtee hamstraan
melu - taalia- taalia - lei.
Kyllä Ilmari lähtee hamstraan
ja Sammon kohta hän tuo.
(Menee pois)

LOUHI, POHJANNEITO ja VÄINÄMÖINEN: (Sävel:Mustalaiseks...)
Minne lähti, meiltä kysytään.
Sitä emme tiedä yksikään.
Sampoo marssii poika takomaan,
mitä tuonee tuolta muassaan?

ILMARINEN (palaa kädessään jättimäinen Sampo-pulverilaatikko ja suunnattoman suuri Sampo-tulitikkulaatikko):(Sävel: Savolaisten laulu)
Mun muistuu mieleheni nyt
tää Sampo-pulveri.
Ah armas kulta anoppi,
saat kaffepannus kirkkaaksi
sä meidän häiksemme.

Ja täss´ on Sampo-tikkuja,
on mainioita nää.
Kun lämpö, kaasu prenkkajaa,
niin rostihellass´ niillä saa
häiks´ puita palamaan.

LOUHI:(Sävel:Ja ritari kannettiin):
Ja Louhi se seisoopi voitettuna,
on pleeki kuin kalpea kananmuna,
kuule häittensä kellot jo soivat - ne soivat.
(Kilistää rytmissä kelloa kädessään hääkelloiksi)

POHJANNEITO ja ILMARINEN (ilkamoiden):(Sävel:Kesäillan valssi)
Ja Ilmari sai sen tytön kiinn´,
jota syömestään hän rakasti niin.
Ja tyttö lauloi, heijaa, heijaa,
ei vanha Väinö minua saa.

VÄINÄMÖINEN:(Sävel:Rullaati)
Vanhaksi poijaksi taidan mä jäädä.
Hullumpaa mahdakaan olla se ei.
Vaikka mua kaivaa, kun Ilmari lurjus
Pohjolan neidon jo omaksi vei.

KAIKKI: Rullaati, rullaati, rullaati, rullaa - - -

KAIKKI:(Kalevalan sävel)
Tähän loppui tämä taru, Pohjan neidon kosiminen.
Ilmari sai Sammollansa Pohjan neidon morsioksi.
Häihin kaikki kuuntelijat tervetulleet vallan ompi.
Siellä siis me kohtajamme, näkemiin nyt toivotamme.

(Esitettäessä voi useita sävelmiä hauskasti kerrata, jos on hyvä pianisti, joka osaa sopivin välisoitoin yhdistää sävelmät toisiinsa, kuten toivottavaa olisi.)

++++++++++++++++++++

Reijo Virtanen

RAKASTAN VAPAUTTA
Sävel: Rakastan elämää
Sanat: Olli K$_o$jo

Päättyy yö, aamu saa
uusi päivä jo kansalle koittaa.
Kohoaa Tämä maa
oikeudella kun työläinen voittaa.
Eteenpäin käymme näin,
rinta rinnan nyt siskot ja veikot.
Auttaen ylöspäin,
viemme joukkoomme sorretut heikot.

Hetki lyö, alkaa työ,
toverimme tää hetki on meidän
Veljet oi laulu soi,
käykää reippaaseen joukkoomme meidän
Suora on selvä tie,
jota kuljemme kanssanne laulain.
Toveruus rauhaan vie,
jota palvomme näin kautta aikain.

O$_i$keus nuorison
on myös saatava ääntärsä käyttää.
Taito työn poistaa yön,
aate nuorison mielenkin täyttää.
Lippu on, punainen
jonka puolesta me taistelemme.
Kunniaan, valoisaan
meidät vie oma rehtiytemme.

Onneton, kansa on
sortovallan jos tään säilytämme.
Maamme on, vapaa maa
sortovallan kun pois häivytämme.
Vapauden kello soi
kuule kuinka se kauniisti helkkää.
Ääntä sen kuule oi,
nuorten mielet on riemua pelkkää.

Eteenpäin ylöspäin,
rinta rinnan nyt siskot ja veikot.
Auttaen mukaan näin,
viemme joukkoomme sorretut heikot.

Taas luokremme · kesä kaunis elätii
lumihan get ja jäät ja pli pois.
Puiluin pulkki vihreät ja lehti,
mikä kaunkempata enää olla voit.
Näen tösmät ja suloiviki muttun,
paaren ramnat, kaliot ja mut.
Kesän ohjelmasta siksi enää puuttun,
puoat, kalvijrammut, polttopmut.
Vé on kommattava - pe on selvä
jittu, muten kesä on kiipii aivan
oli pmun, meille rälleille tää aja
on tuttu, sitä tummimme ja koko
viime kesun. Vüngrä meillä onkin
sellaiset aattect, että paaren täällä
kolta kadotaan, mukaan otamme me
evät punit. Kalvijrammut, rän kyv aattect,
joiden päälle kummme ladotaan.

Tänän laulumme toisen väänyn aihe,
pe on kelkkain tärkeä fiis.
Sillä jitusa on sellainenkin vaike.
Miten saamme me tyttösiä kiin.
Ylman keitä on kumkallimme nolla.
Se on selvää ja ilman mutakin.
Mutta sitten on meidän kysti olla,
kun saamme tyttösiltä matka kaivekin.
Ve on kommattava - pe on selvä jittu-=

Kaikki katoavaista - sekän on varmaan,
kesä käjnyy ja kilyallensa jait.
Syksy ~~käjnyy~~ saapuu satemensa kammaan,
- mutta meille se ylitä kaukaa oit.
Syksyn tultua taas palajamme tänne
näitä pallejamme laulelemaan.
Tummne mammat - että teidän väryjämme. piksi lopuksi viel' laulamme näin.
Nyt me lähdemme pe on selvä jittu. . . . .
- - - - Joiden päälle kummme ladotaan - Terve Vaan

Haitari-Samin

T Y N N Y R I V A L S S I

(Kisällikupletti.)

Kauan on kaivannut uutta
tanssintamuotia maa.
Nyt tätä puutteellisuutta
korjata näin toki saa,
Haitari-Sami kun kiskaisee
tynnyrivalssia vain,
riemusta poijatkin hihkaisee
tyttöjä tanssittain ain (ain).
Kuullos, kuullos:
Hilipatipati pums tattaa,
Tynnyrivalssissa keinua saa
Tynnyrivalssi niin innostaa
Kuullos, kuullos:
Hilipati pums tattaa.
Tynnyrivalssi on verraton,
Sami itse sen luonut on.

Tynnyrivalssaamistaito
seuraava huuto jo lie:
Hauska ja siisti ja aito
eikä se sairaalaan vie.
Himoja ei saata hyrräämään
muuten vain kutkuttaa kai,
koska niin innolla pyörähtämään
pojat nuo tyttäret sai (ai).
Tullos, tullos.
Hilipati pums tattaa.
Tynnyrivalssissa pyöriä saa
Tynnyrivalssi vain kiinnostaa
Kuullos, tullos jne..

Kongien, sambojen kuoro
sammahti aikaa jo pois.
Tynnyrivalssin on vuoro,
ken sitä vastustaa vois.
Pelinsä Haitari-Sami kun saa,
istuu hän tynnyrilleen,
silloinpa voidaankin taas aloittaa
ryntäily valssaamiseen (hei).
Tullos kanssain
Hilipati pums tattaa.
Tynnyrivalssissa kiidämme ain.
Tynnyrivalssia tanssin ma vain,
Tullos kanssain:
Hilipatipati pums tattaa.
Tynnyrivalssi on verraton
siitä kiitoksen velkaa on.

sävel: Espanjatar olen sorja....

L A U L U M U O D I S T A.

Sävel: Elo ihmisen huolineen....jne

Vaikka laulumme on laitettu naisille,
sitä miehetkin kuulla saa.
Tämä varmasti on harmiksi toisille,
mutta toiset tän tunnustaa.
Tässä laulussa tahdomme ruotia
iänikuista kiusaamme- muotia,
jonka kahleissa raskasta olla lie,
joka rahat ja kukkarot vie.

Siihen syypäitä miehet ovat-tiedetään,
että muoti näin naiset saa.
Sitä neitosta miesten kesken siedetään,
joka muodilla ratsastaa.
Vaikka muoti ois ontuvan hoippuvaa,
ja rimssuista, ramssuista,roikkuvaa,
niin, ja kaljuksi kynitty ois immen pää
se se miehiä miellyttää.

Muoti neitosilla kenkiä ostattaa,
jotka varpaita vaaramtaa,
sekä sellaisia hepeniä laitattaa,
jotka viisasta naurattaa.
Se se vartalon linjoja mullistaa,
kumipalloilla rintoja pullistaa.
Se jos kyljet ja seljänkin vääräks saa
se se miehiä innoittaa.

Älähepeniä itselles ostata,
se tuo vaivaa ja köyhdyttää.
Älä koreilullas arvoas nostata,
se vain moraalias löyhdyttää.
Jos neitonen siisti ja puhdas on
ja luonteelta joustavan moitteeton,
hänen luoksensa silloin miehem tie
ajan tultua väkisin vie.

(Säv.Kukkuva kello)

V A A L I V I I S U N:o 2.

(Äänestä oikein)

I

On meillä pian edessä taas
eduskuntavaalit.
Onneksi kai haiskahda ei
silloin kukkakaalit.
Vieraita on meille tässä
naapurien maalit.
Selvä suora linja
tuttu meillä on.
SKP ja Porvarit
ne kilvan koittaa huutaa
Herätkää jo kansalaiset
vaihtakaa jo suuntaa.
Jos liikaa käännät vasemmalle
taikka oikealle.
Joutua voit pian jyrän alle juu.
On huono juttu jos sä poikkeet,
tieltä ~~oikealta~~.
Et kunnialla selviä sen tekojyrän alta.
Muista aina suora suunta,
sekä mieles malta.
Ettet ~~Skogilaisten~~ koukkuihin SKP:n
Kuukin
kompastu.

II

Kun Maalaisliitto nojailee
vaan lakikirjan kanteen.
~~Sehän~~ Sehän nyt on sama niinkuin
vettä heittää hankeen.
Selvä reikä siihen jää
sen käsittää jok'heppu.
Tyhjäks'jää myös
työmiehen reppu juu.
Siks'äänestäessä muista
aina Sos-demin linja.
Se tie on kerran raivattu
ja kallis oli hinta
Äänet puolueelle vankalle
valta suomen kansalle.
Siinä suora suunta
joka voittoon vie.

Sanat: Mat[illegible]

b

Vappu laulu

I

Käy työläisteänsä taas
Vappua juhlimaan.
Ja juhlii alla punaliippujen
Kautta maailman laulut
saa kaikumaan
On juhlapäivä proletaarien.
Työn laulu jälleen kajahtaa
ja punaliput hulmahtaa
ne kertoo taistoista aikojen
menneiden
Kun ikeen alla raatoi
ihminen.

II

On työläiskansalla katkera
menneisyys Kun ikeen alla
raatoi ihminen
Vaan koitti kerät ja poistui syinä syys
Sen kertoo voiton lippu punainen.
Nyt aika vapauden on
luokatseen aamun koittohon
Siel viittoo raataja vanhuksot
Kutsuen
Tää kutsu kansoille on yhteinen.

Sanat : Omanninen
Säveltänyt: H Tuominen

VESUVIUS

11

MIEHET: Sa eteen aamun, tuon nuoren armaan, luot harjas haamun niin tumman harmaan, mi päivää yli ei päästää mielis, min synkkä syli sen soihdun nielis, kuin peikko pelon, mi tahtois laulut ja taika taulut lamaistą elon, jotk'ympärilläs niin suurna soivat, niin vihannoivat sun vieremilläs, kuin turman henki, jok'yhä uhkaa, ne kunnes tuhkaa ois viimeinenkin.

2.

NAISET: Ja harmi syvä sun otsaasuurtuu: ain'uusi jyvä se tuhkaan uurtuu, käy riennoin ripein ain'elo kukkaan, ain'aikees hukkaan jää kiusoin kipein. Ja kuohuun kuumaan sa silloin heräät ja kiukkus keräät sa turman tuumaan, Ja salamoiden kuin Siinai kerran lain-vuorta herran sa apinoiden. Luot kuolonlakis, mi Kaikki lamaa vain houtaa samaa, kuin silmä hakis.

3.

1.miesääni: Vuossatain sadot sa hetkess'ahmaat, sa nielet ladot, sa laihot lahmaat. Ja kallehimman, mit'elo tiesi, noin vihas vimman kun poltti liesi. Kun tyytyväinen sen laavas nieli, niin tyytyväinen on sulla mieli.

KAIKKI: Ei viherjöine nyt maa, min perit, ei rettelöine sen kiusan kerit. Jää waltakuntas noin iäst'ikään ei uhkaa mikään vuostuhatuntas.

4.

MIEHET: Vaan vihas raivo se riehuu , raukee, jo silmiin toivo taas siintäin aukee. Taas jopa, jopas nuo lyödyt pakoon saa kansas jakoon, on rohkein opas, saa joukoin taajoin. Taas tie on vapaa. Et hervoin vajoin heit'enää tapaa. Kas', tuhkaan, laavan he yli ryntää, taas rintees aavas he kylvää kyntää.

5.

Kaikki Taas ihmismajain on perus vakaa, työ toimen pajain taas onnen takaa. Taas laulut luonasi ylenevät ja kukkiin kevät luo tuhkas, kuonas. Mis'uhkas'varjoo, juur rikkahintaan, siin'ihmisrintaan se taika tarjoo. Mies mittain kerin se aateloi, maan viljavoipi se tihein terin.

6.

KAIKKI: Kas'loittono loukko kuin ihmeitten iti, mi iäksi piti sun estää houkko. Ja salparautas uus aamu avaa, ja vangit hautas ne elpyy havaa. Luo ikees pystö Pompeijin pylväs. Jäi marmor ylväs maan ylimystö.

MIESÄÄNI: Taas kukkii koissa, mi ehkä muutoin maan päältä poissa ois sukupuuttoin. Ja taas vimmaan sun havahuttaa, sun vavahuttaa se kiukun kimmaan. Taas kerman vielä, taas hukkaan mennen, kuin aina ennen, sen koitat niellä.

7.

KAIKKI Sa koita, koita, tie auki peikkoin käy päälle heikkoin, joit'et'sä voita. Käy, riehu raasta ne murhaan mustaan, ei luovu maasta he luvatustaan. Elolle suori se surmas suurin, pois polta juurin sen nousu nuori. Tuot hornanjuhlaan sa juomaan parves, sa turmansarves jo tyhjiin tuhlaa, taas tuhat vuotta ett'untas riittää. Et riehu suotta: siit elo kiittää. SA surhaan tulin et sitä tuhoo taas kultasulin yl'uumentosi se seesnä latu. Sen Fenix - satu on vielä tosi.

HASTALA VISTA SENJORA+ SENJORES!

VETURIMIEHEN UNI

Sov: Pe-n.

(Säv: Isoisän olkihattu)

Työvuorolleni kerran taas kun talliin astelin
ja joutessani vetureita siinä katselin.
Kuulin kuinka vierelläni puhkes puhumaan,
veturi, tuo höyryhepo, vanhan kokemaa.
Tää vanhus, entisajan ihme, tyyliin vakavaan,
todisteli kuinka aika menee menojaan.
Hänkin lepoon joutaa jälkeen pitkän päivätyön:
"Ulkolaisen saat sä koneen", siitä vedon lyön.
Nääs tyyli Suomenmaassa nyt on moderni ja uus,
vain ulkomailta löytyy todellinen ihanuus.
On sattunut kai virhe järjen vaihdemiehelle,
kun suunnitelmat menneet ovat sivuraiteille".

(Säv: Rakkauden tuli palaa kuin öljy...jne)

Korvat pörhöön nousi mulla, kun ma kuulin moista
En oo nähnyt tarinoivaa veturia toista.

Sanoi: "Miksi kummastella, eihän meit oo missään.
Kun sä maltat odotella, kerron sulle lissää."

(puhesoolo)

Ja tarinaa riitti kuin maalaisliittolaisella kansanedustaja-ehdokkaalla. Kuitenkin sillä erotuksella, että veturi n:o 222 puhui asiasta eikä apulantamiljardeista. Kas näin:

(Säv: Liian paljon rahaa....)

Vielä taannoin veturitkin tehtiin kotimaassa,
höyryhevot, dieselitkin omin käsin kokoiltiin.
Näyttää siltä, että tehtaan ovi pian on haassa,
ellei aallonmurtajiksi artikkeli vaihdu, niin.
Metsässä on taika, taas on kulta-aika.
Puuta viedään merten taa, saadaan siitä valuuttaa.
Samaa tietä pitkin uudet veturitkin,
tulee meille vuorostaan, kun vain tilataan.
Sellainen on aallon tie, aallon tie, aallon tie

(puhesoolo)

Siirrä neulaa

konkurssiin se meidät vie, tilaan vaikeaan.
Suosi työtä Suomen, parempi on huomen,
kuka keksi lauseen tään näpsä oli älyltään.
Tuskin Aallon Erkki, "Nohabbi" on merkki,
joka hänet hurmoon saa, vaikka laulamaan.

Säv: Oper. "Bajadeeri", "Oi Bajadeeri.... jne)

En ulkomailla turhaan käynyt mä niin,
Afrikka, Japani, "Nyyjorkki" ja "Wiin".
Maailman ympäri mä kuljin, kurvasin,
ja budjettiani näin turvasin.

Nääs, vetureita sieltä pian tilataan,
kun kotimaassa koneet nuo pilataan.
Ammattitaitoa on siellä aitoa,
ja hinnoistakin vissiin osani mä saan.

(Säv: Liian paljon rahaa...)

Enää meillä eletä ei "Ilmariseh" aikaa,
Väinämöisen kannelkin on vaihdettu jo trumpettiin.
Topparoikan laulu nyt jo Lapin mailta kaikaa,
vain virkamiehen kehitys on jäänyt keskiaikaan kiin.
On tää kumma juttu, työttämille tuttu;
tietyömaille miehet vaan ja viemäreitä kaivamaan.
Vaiko tukin kaatoon? No, jobin kaikki saakoon,
ammateista heidän, hiis, välitetään viis.
Sellainen on aallon tie, aallon tie, aallon tie

(puhesoolo)

Siirrä neulaa.

konkurssiin se meidät vie, tilaan vaikeaan.
Suosi työtä Suomen, parempi on huomen,
Korulauseen arvon kai tunnus muutamilta sai.
Kun "Aaltoja" on monta ei oo tavatonta,
että touhut Suomenmaan vinoon vinksahtaa.

(Säv: Isoisän olkihattu)

Ja tuohon tapaan höyryhepo jatkoi juttua,
yhdelle ja toiselle on aihe tuttua.
Mätäpaiseet puhkaistaan, ne vaikka hajuaa,
asian tuon oivan - veturikin tajuaa.
Sanoi vielä: Kaveri, kun olet nuori mies,
mieti tarkoin; huolella sä valikoitse ties.
Vain työväenliike oikeutta teidän puolustaa,
sen lipun alla aina toimi, muutoin sortuu maa.

En ennen koskaan moisia oo nähnyt unia,
että vallan puhutellut oisin junia.
Nyt kun aijon tarinani tähän lopettaa,
toteän, ett unikin voi joskus opettaa.

OMA MAA MANSIKKA

säv. The street where you live (Kotikadullasi) näyt. "My Fair Lady".
Sanat: Rauha Jalava

Joulu mennyt on, menneet rahatkin.
Pakko tehdä töitä taas on rantein rukiisin.
Alkaa meitäkin jälleen laulattaa.
Käännetyt taskutkin naurattaa.
Tehdä täytyy myös veroilmoitus.
Mielen valtaa silloin aina suuri kummastus:
Paljon rahaa saaduks näyttää paperit -
jäljell on muistot vain kaunihit.

Työtä ei nyt kaikille riitä,
jonottaa jo sitäkin saa.
Mutta viispä veisataan siitä,
kun vaan oma pussi pullottaa.
Kaikki korvissaan kuulee huminaa:
Suuret ikäluokat jossain ovat tulossa.
Matto punainen täytyy varustaa,
jolla vaaleihin heidät johdattaa.

Kaikki odottaa, kuka mitäkin.
Jonkun odotus se vihdoin viimein
täyttyikin.
BB:n kurvat on jälleen kunnossa,
puolison hermot vain rempallaan.
Persiassa myös muhinoidaan kai,
siellä selkkaukset toisistansa seuraa
saisai.
Mitä tehdäänkin, yhdentekevää,
poika vain jos lopputulokseksi jää.
Englantiin viel mitään ei kuulu,
sielläkin vain odotetaan,
majesteettinsa että uuden
lapsilisän taas nostaa saa.
Puuhat nämä ei meillä kannata.
Ainoo, mikä kannattaa, on kummitoimi-
kunta.
Täällä odottaa sitäkin jo saa,
opiston Aarre että valmistaa.

Milloin tuuli käy, viiri kääntyilee.
Yksi tuuliviiri tiedä ei, mi perii
sen.
Pitäis kääntyä itätuulella,
mutta myös maalaista kumartaa.

Kova veto käy, "traaki" suunnaton,
viirin tään kun suukkokulta aina
auki on.
Ken on viiri tää, kukas arvaa sen?
Oiskohan sakkia Simosen?
Nuoretkin on kokea saaneet,
kuinka kaiken menettää voi,
kuinka myöskin riveistä näistä
joskus Juudaskin nousta voi.
Mutta meitä ei enää huoleta.
Potkut saaneet petturit on meidän
joukosta.
SSN:älle kyllä lauletaan,
mutta silloin surumarssi kajahtaa.

Aika mansikka sentään on tää maa.
Suurten toilaukset meit ei täällä
liikuta.
Meitä liikuttaa kansanrintama,
jos sen vain annetaan liikuttaa.
Politiikkaamme kukaan puutu ei,
kunhan eräät tietyt Väiskit siitä
hoida ei.
Tarkkaan nykyään myöskin punnitaan,
korkeat virat kuka täyttää saa.
Pitenee vain kansalla nenä,
siitä aina kun vedetään.
Oikeus on ainoa enää
maksaa verot - ja äänestää.
Meillä hiihtäen pääsee pitkälle.
Hienot näkymät ne ladun päässä
välkkyilee.
Siksi paras on mennä treenaamaan,
ennenkuin toiset pääsee kiilaamaan.

SIELTÄ TÄÄLTÄ POIMITTUA.

Teksti Armas Mattila.

(Säv. Tule tyttö vaan.)

Taasen aloitamme tällä lempisävelmäl-
lä.
johon laatijamme ihastunut on.
Tässä politiikkaa jauhetaan sekaisin,
muiden sekalaisten joukkohon.
Siispä - alkuun päästyä, ei jatkosta
voi säästyä.
Vaan esitys kun loppuu, ei enää ole
hoppuu,
vaan rauhassa voi levähtää.

Emme kerro teille suotta kuinka monta
ompi vuotta,
täti Sauramo puuhaillut.
Hän miljoonia itsellensä hankkinut,
näin everstilleen laulellut.
Että tule - tule ukko vaan, tule
kanssani hummaamaan,
kaaran oman ostan sulle, jos vain ha-
luat sä mulle,
lisää metkujasi opettaa.

Sotakummin tehtävissä teot ei oo
nähtävissä,
ne voi hämärällä verhota.
Sen kuin shekkivihkoon nimensä vain
kriipustaa,
ja pankkihin kiiruhtaa.
Siellä saapi - taas pari miljoonaa,
ne huvilaan voi sijoittaa.
Ei raha tuota haittaa, jos ihmisiä
maittaa,
sotaorvoille lahjoittaa.

Täru pieni päättyi silleen, että
Karin everstilleen
tarjoo aviosta eroa.
Koska verhon raosta joku oli tirkis-
tellyt,
tuota Sauramoiden eloa.
Tähän loppui - tulot miljoonain,
täti sellissä miettii kai,
että vapaus kun koittaa, tahdon uu-
destaan voitta
kummilasteni suos

(Säv. Suomen salossa.)

Hongikon keskellä kesäsunnuntaina,
puolueen lippujuhlaa vietettiin.
Hyvin muisti puolue vanhempiansa,
kas veteraanit ruusuilla kukitettiin.
Siell vaarit mucrit oi,
kera ruusuin vihannoi,
ja työväenmarssi mahtavasti huminoi.

Siellä puhui Tanner voimallisesti,
"Tippavaara" pääpuheen esitti.
Uudet liput vihittiin tunnollisesti,
vaskisepot pillejänsä puhalteli.
Vaan kisällittäret,
Kulosaaren tyttäret,
tuon politiikka huumorin oll löytäneet.

Puolueemme pääjuhla vihdoin oli eessä,
Messuhallin sos.-demit kansoitti.
Muisteloissa elettiin silmät veessä.
Se puolueemme polkua tasoitti.
Nähtiin vuoden päättyvän,
nähtiin toiveen täyttyvän,
nähtiin puolueemme taivaan seestyvän.

K-linjan luuta kun pyyhkiä alkoi,
noske-pojat roskapönttöön joutuivat.
Ahti häet omillensa virkoja aukoi,
joissa nyt pohattoina istuvat.
Sai Ahti toimen myös,
hän "ruukissa" on työs,
vieläköhän reikiä riittänee myös.

K-linjan Ahti kun valtion kauppaa,
innolla suurella hoitelee.
Voita kun myy niin värjätty vehnä,
suolenmutkia voitelee.
Hei Ahti poika vaan,
hän hieroo kauppojaan,
vaan ei liity seitsikkoon kuitenkaan.

Sos.-dem. naiset jätti liittoonsa vanhaan,
nuo muutamat petturit peuhaamaan.
Uusi liitto turvaa joukkoonsa vankkaan.
he nostaa voi lippunsa hulmuamaan.
Siell Skuuginaiset vaan,
noita Martta-seurojaan,
jäivät vähin voiminsa hoitelemaan.

Helluntain kokouksen päätöksistä,
Skuugilaisten päänahkaa suomittiin.
Oikeus vihdoinkin voitolle pääsi,
Simonistein junttaus tuomittiin.
Sen saivat huomata,
ei meitä narrata,
vaan oikeutta itsellemme vaaditaan.

PUUT KEVÄTMYRSKYSSÄ

Viljo Kajava

Ne työnsivät
väkevät juurensa Suomen keväässä kerran
syvälle pimeyteen,
ne kohottivat
kruununsa vangiten korukseen talven kuuran
ja pohjantähden.

Ne pitivät
ryhmyisin kourin kiinni kuparikallioista,
kun valkoturkkinen pohjoinen myrsky
tempoi niitä.

Ne nousevat
ravistaen lunta taas ja huurretta hartioiltaan,
ne kasvavat
tulista kevään taivasta, aurinko -avaruutta kohti,

ne kuulevat
myrskyjen halki jo tulvavetten
paisuvan soiton
ja arktisten merten ryskeen,
teräskahleista vapautuvain.

Ne nousevat
hajoittaen pimeyden yltään taas ja ojentaen
oksia päivään,
ne nousevat
siniseen ilmaan sisämaan, kuultoon rannikon öitten,
ne nousevat - ,
naavarungossa säihkyy oravan kultainen
turkki,
ja muuttolintujen villi laulu on latvoissaan

Oi, elämä,
voimasi anna meillekin,
lapsille pohjoisen maan,
voimasi anna - me juurruimme tänne,
kurkeen auran ja työrään työn.
Suo voimaa
meillekin kevätmyrskyissä seistä
tulisen taivaan alla
ja rautamyrskyissä seistä
teräshampaisten aikain.

Suo elämä,
juurtemme kasvaa multaan ja kiveen,
syvään ja lujaan,
niin että me yhteistä laulua humisten
kestämme myrskyn.

Suo meille
ylpeys kaunis ja tahto kohottaa päämme
taivasta päin
ja voimaa vangita lauluumme kipinä
pohjantähden.

Oi, elämä,
tylyihin portteihis löimme me kauan
verisin otsin,
ja kättemme liha on kivissä hiertynyt kovin,
suo meille
vapauden auringon kultainen otsavanne,
ja kätemme siunaa työhön
onneksi synnyinmaan.

Kokoelmasta: Hyvästi muuttolintu.